

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.564 van 23 mei 2013
in de zaak A. 204.318/VII-38.479.**

In zake : 1. het VERBOND DER BELGISCHE
 BEROEPSVERENIGINGEN VAN
 GENEESHEREN-SPECIALISTEN
 2. Paul VAN DURME
 3. Johan BOCKAERT
 4. Francis HELLER
 5. Michel PLETINCX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Liesbeth Lafaut en Koen Geelen
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Gouverneur Roppesingel 131
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Volksgezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 april 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het koninklijk besluit van 28 juni 2011 tot wijziging van het
koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor
erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen tot oprichting van
erkenningcommissies voor de bijzondere beroepstitels voorbehouden aan de

houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts die reeds houder zijn van een bijzondere beroepstitel.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 mei 2013.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie Claeys, die loco advocaat Koen Geelen verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Artikel 35ter van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen draagt aan de Koning de bevoegdheid op om de lijst van bijzondere beroepstitels en van bijzondere beroepsbekwaamheden vast te stellen.

Met het oog op de uitvoering van deze bepaling werd het koninklijk besluit van 25 november 1991 genomen, houdende de lijst van bijzondere beroepstitels voorbehouden aan de beoefenaars van de geneeskunde, met inbegrip van de tandheelkunde.

Krachtens 35quater van het koninklijk besluit nr. 78 kan niemand een bijzondere beroepstitel dragen of zich beroepen op een bijzondere beroepsbekwaamheid, dan na hiertoe te zijn erkend door de minister tot wiens bevoegdheid de gezondheidszorg behoort, of door de door hem gemachtigde ambtenaar.

Artikel artikel 35sexies van het koninklijk besluit nr. 78 bepaalt dat de erkenning bedoeld in artikel 35quater wordt toegekend overeenkomstig de door de Koning vastgestelde procedure en voor zover is voldaan aan de erkenningscriteria die zijn vastgesteld door de minister tot wiens bevoegdheden de volksgezondheid behoort, op advies, wanneer zij bestaan, van de raden waaraan deze bevoegdheid is toegewezen.

In uitvoering van deze bepaling bevat het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor de erkenning van geneesheren-specialisten en huisartsen onder meer voorschriften betreffende de samenstelling en werking van de erkenningscommissies van geneesheren-specialisten.

4. Het bestreden koninklijk besluit van 28 juni 2011 brengt wijzigingen aan in het koninklijk besluit van 21 april 1983. Zo wordt in de mogelijkheid voorzien om erkenningscommissies op te richten voor geneesheren-specialisten voor elk van de bijzondere beroepstitels voorbehouden aan de houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts, die reeds houder zijn van een bijzondere beroepstitel. Daartoe wordt in het koninklijk besluit van 21 april 1983 een artikel 4bis ingevoegd dat als volgt luidt :

"Art. 4bis. De Minister kan bij de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu een erkenningscommissie van geneesheren-specialisten oprichten voor elk van de bijzondere beroepstitels, zoals door Ons bepaald, voorbehouden aan de houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts die reeds houder zijn van een bijzondere beroepstitel zoals door Ons bepaald.

Indien er voor een van deze bijzondere beroepstitels geen specifieke erkenningscommissie wordt opgericht, worden de taken van deze commissie door de Minister aan een of meerdere in artikel 4, 2°, bedoelde erkenningscommissies toevertrouwd".

Wat betreft de samenstelling van de in het voormeld artikel 4bis bedoelde erkenningscommissies wordt artikel 7, § 1, van het koninklijk besluit van 21 april 1983 aangevuld met de volgende bepaling :

"3° wanneer krachtens artikel 4bis, tweede lid, een in artikel 4, 2°, bedoelde commissie ook door de Minister belast wordt met de taken betreffende een of meerdere van de bijzondere beroepstitels voorbehouden aan de houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts die reeds houder zijn van een bijzondere beroepstitel, wordt de samenstelling van elke kamer van deze commissie verhoogd met ten minste drie leden houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts, die een academisch ambt bekleden of hebben bekleed, die erkend zijn voor de bijzondere beroepstitel, voorbehouden aan de houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts die reeds houder zijn van een bijzondere beroepstitel, in kwestie, en die te benoemen zijn uit een lijst van dubbeltallen voorgedragen door de faculteiten geneeskunde en met evenveel leden houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts, die erkend zijn voor de bijzondere beroepstitel, voorbehouden aan de houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts die reeds houder zijn van een bijzondere beroepstitel, in kwestie, en die te benoemen zijn uit een lijst van dubbeltallen voorgedragen door hun beroepsverenigingen".

Wat betreft de werking van de erkenningscommissies wordt artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 21 april 1983 vervangen door de volgende bepaling :

"§ 3. Om geldig te beraadslagen moet ten minste de helft van de leden van de kamer aanwezig zijn.

Wanneer krachtens artikel 4bis, tweede lid, de erkenningscommissie in kwestie ook door de Minister belast wordt met de taken betreffende een of meerdere van de bijzondere beroepstitels voorbehouden aan de houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts die reeds houder zijn van een bijzondere beroepstitel, moet ook ten minste de helft van de leden bedoeld in artikel 7, § 2, 3°, aanwezig zijn opdat de kamer geldig zou kunnen beraadslagen.

Indien de leden van de kamer niet in voldoende aantal aanwezig zijn, belegt de voorzitter een tweede vergadering met dezelfde agenda; de kamer kan dan geldig beraadslagen ongeacht het aantal aanwezige leden.

De kamer spreekt zich uit bij meerderheid der aanwezige leden. Bij staking van stemmen is het punt waarover werd gestemd niet aangenomen.

Ingeval overeenkomstig artikel 4bis een commissie wordt opgericht voor een van de bijzondere beroepstitels voorbehouden aan de houders van een master in de geneeskunde of van de academische graad van arts die reeds houder zijn van een bijzondere beroepstitel, kan de Minister een specifieke wijze van beraadslaging vastleggen voor de kamers van deze erkenningscommissie.

De beraadslagingen van de kamer zijn geheim. De adviezen moeten met redenen omkleed zijn".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

5. De verzoekende partijen verantwoorden hun belang bij het vernietigingsberoep als volgt :

"Eerste verzoekende partij treedt in deze zaak op in het kader van de professionele belangen van haar leden, die geraakt worden door het bestreden besluit. Het bestreden besluit heeft immers tot gevolg dat haar leden zich anders zullen moeten organiseren in de erkenningscommissies, en dat bepaalde leden, die vroeger niet zetelden in een erkenningscommissie, nu verplicht worden om dat wel te doen, ongeacht of zij zich hiertoe praktisch kunnen organiseren. De kans is zeer

reëel dat bepaalde erkenningscommissies gewoonweg niet samengesteld kunnen worden wegens gebrek aan subspecialisten. (zie tweede middel). Het bestreden besluit bevat bovendien het risico dat de erkenning in een bepaalde bijzondere beroepscommissie niet met de nodige kennis en achtergrond gebeurt. Het is namelijk perfect mogelijk dat een bepaalde geneesheer erkend kan worden in een bijzondere beroepstitel, zonder dat een specialist in dezelfde bijzondere beroepstitel hierover mee heeft beslist in de erkenningscommissie (zie tweede middel). Eén en ander schaadt uiteraard de belangen van de leden van eerste verzoekende partij, die er baat bij hebben dat de toegang tot hun beroepsgroep wordt voorbehouden aan bekwame specialisten.

(...)

Tweede tot vijfde verzoekende partijen zijn geneesheren-specialisten. Het bestreden besluit schaadt hun beroepsbelangen, zoals hoger uiteengezet".

6. De verwerende partij werpt als exceptie het gebrek aan belang van de eerste verzoekende partij op, omdat deze beroepsvereniging onder meer niet aantoonst dat de situatie van haar leden ten aanzien van hun beroepspraktijk zou worden aangetast door het bestreden besluit. Al haar leden zouden immers geneesheren-specialisten zijn van wie de titel reeds erkend werd door de minister van Volksgezondheid.

Om dezelfde redenen beschikken de tweede tot de vijfde verzoekende partij, die individuele geneesheren-specialisten zijn, volgens de verwerende partij niet over het rechtens vereiste belang.

7. In de memorie van wederantwoord betogen de verzoekende partijen nog dat zij ook een belangrijk aantal artsen in opleiding onder haar leden telt, en dat de tweede tot de vijfde verzoekende partij zitting hebben in de erkenningscommissie of de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en huisartsen "zodat zij er allen belang bij hebben dat de erkenningscommissies correct kunnen functioneren".

8. In de laatste memorie trachten de verzoekende partijen aan de hand van een bijkomend stuk het aantal geneesheren-specialisten in opleiding onder de leden van de vereniging aan te tonen. Zij stellen dat deze "er alle belang bij hebben dat de erkenningscommissies ook daadwerkelijk samengesteld kunnen

worden, dat de erkenning in bepaalde bijzonder beroepscommissies met de nodige kennis en achtergrond gebeurt."

Beoordeling

9. De eerste verzoekende partij is een erkende beroepsvereniging die volgens artikel 3 van haar statuten onder meer tot doel heeft "de zedelijke en stoffelijke belangen van de leden (van de Belgische beroepsverenigingen van geneesheren-specialisten) te verdedigen" en zich over het algemeen bezig te houden met "alles wat de geneesheren-specialisten aanbelangt".

Met haar in zeer algemene termen omschreven bezwaren toont de eerste verzoekende partij niet aan dat haar leden door de bepalingen van het bestreden besluit rechtstreeks en ongunstig in hun beroepsbelangen worden geraakt. Anders dan wordt gesuggereerd, legt het bestreden besluit aan de geneesheren-specialisten geen enkele verplichting op.

De overige verzoekende partijen tonen niet aan dat de geneesheren-specialisten door de bestreden bepalingen rechtstreeks en ongunstig in hun beroepsbelangen worden geraakt. Bij de uiteenzetting van hun belang maken zij evenmin aannemelijk dat de aan hun mandaat verbonden prerogatieven werden geschonden. Zij kunnen zich bijgevolg niet beroepen op een beweerd functioneel belang. De opmerking in de laatste memorie dat dit wordt aangetoond bij de bespreking van de middelen, doet daaraan niets af. De tweede tot vijfde verzoekende partij doen derhalve evenmin blijken van een belang.

De exceptie is gegrond en het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 875 euro, elk voor een vijfde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig mei tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin